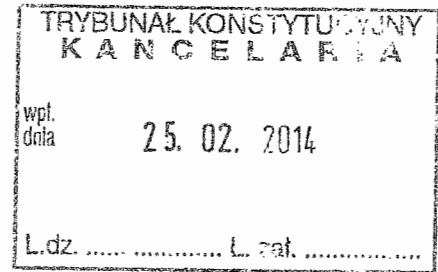

Warszawa, dnia 25 lutego 2014 r.

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW**

ST4/034/134/OWO/14/RWPD-18305/RD-17847

Pan
Wojciech Hermeliński
Przewodniczący Składu Orzekającego

Trybunał Konstytucyjny

Sygn. akt K/13/11

Stanowmy Panie Przewodniczący,

W nawiązaniu do pisma Ministra Finansów z dnia 9 grudnia 2013 r. Nr ST4/034/977/OWO/13/RWPD-121017/RD-127652 oraz mając na uwadze stanowisko Wnioskodawcy przedstawione w piśmie procesowym z dnia 11 lutego 2014 r. Nr OR-OP-II.0851.6.2014.AG, pragnę zauważyć, że w w/w piśmie procesowym Wnioskodawcy zostały przedstawione informacje i wnioski niezgodne ze stanem faktycznym i prawnym, a przez to wymagające sprostowania.

1. Nie można zgodzić się z oceną Wnioskodawcy, przedstawioną w piśmie procesowym z dnia 11 lutego 2014 r., że prace legislacyjne dotyczące zmian ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, potwierdzają niekonstytucyjność zaskarżonych przepisów. Takie stanowisko nie znajduje również potwierdzenia w uzasadnieniu do projektu ustawy z dnia 26 listopada 2010 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. Nr 238, poz. 1578 z późn. zm.). Jeśli przyczyną uchwalenia w/w ustawy z 2010 r. nie była niekonstytucyjność przepisów wskazanych przez Wnioskodawcę, to tym bardziej twierdzenia o niekonstytucyjności nie można wywodzić z przepisów, które nie zostały uchwalone. Wnioskodawca przywołuje art. 3 ustawy o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, uchwalonej 22 listopada 2013 r. przez Sejm RP, który w wyniku dalszych prac legislacyjnych otrzymał zupełnie inne brzmienie, nie ingerujące w system wpłat województw do budżetu państwa i w podział części regionalnej subwencji ogólnej dla województw.

Obowiązujący art. 3 ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 1609) przewiduje możliwość udzielenia pożyczki z budżetu państwa województwom, których wpłaty w 2014 r. są wyższe

Finansów

od 400 mln zł. Przepisu przewidującego możliwość, a nie obowiązek, udzielenia pożyczki z budżetu państwa, nie można – wbrew twierdzeniom Wnioskodawcy - interpretować jako przesłanki uzasadniającej niekonstytucyjność zaskarżonych przepisów.

Przepis ten, w przeciwieństwie do interpretacji Wnioskodawcy, stanowi przejaw pomocy państwa w zapewnieniu jednostce dodatkowych instrumentów w celu podjęcia stosownych działań do poprawy swojej sytuacji finansowej. Na konieczność podjęcia takich działań wskazywała Regionalna Izba Obrachunkowa w Warszawie.

2. Bez związku ze sprawą, zawisłą przed Trybunałem Konstytucyjnym, pozostają informacje o wielkości wydatków ponoszonych przez Województwo Mazowieckie na realizację zadań z zakresu administracji rządowej i kwotach dotacji otrzymanych z budżetu państwa. Zwłaszcza, że posiadana przez Ministra Finansów korespondencja wskazuje, że Wojewoda nie akceptuje rozliczeń w tym zakresie przedstawionych przez Województwo Mazowieckie. Regulacje dotyczące finansowania tychże zadań, zwłaszcza zaś mechanizmy ustalania wysokości dotacji z budżetu państwa, nie są przedmiotem skargi do Trybunału Konstytucyjnego.

Warto jednak zauważyć, że w tym zakresie Wnioskodawca w sposób wybiórczy przedstawił obraz sytuacji finansowej samorządów, pomijając rozwiązania korzystne dla gospodarki jednostek samorządu terytorialnego, np. nie uwzględnia dotacji z budżetu państwa na zadania własne. Możliwość uzyskania dotacji z budżetu państwa w przypadku przekształcenia samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, dla których organem założycielskim są jednostki samorządu terytorialnego, w spółki kapitałowe - w Programie „Wsparcie jednostek samorządu terytorialnego w działaniach stabilizujących system ochrony zdrowia 2009-2011” przewidziano środki w wysokości ok. 1,4 mld zł i na podstawie ustawy o działalności leczniczej – ok. 1,4 mld zł na lata 2011-2013. Rozwiązaniem korzystnym dla gospodarki województw było zagwarantowanie (*w uchwale RM nr 256/2008 z 2.12.2008 r. w sprawie finansowania regionalnych kolejowych przewozów pasażerskich*) środków finansowych na sfinansowanie zakupu, modernizacji i naprawy kolejowych pojazdów szynowych, przeznaczonych do przewozów pasażerskich z rezerwy celowej budżetu państwa (700 mln zł na lata 2010-2015), z Funduszu Kolejowego (800 mln zł w latach 2009-2015), Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 175 mln euro na lata 2007-2013).

Z danych zawartych w sprawozdaniach budżetowych za lata 2010-2013 wynika, że Województwo Mazowieckie w tym okresie otrzymało z budżetu państwa dotacje na zadania własne w łącznej wysokości 56.797 tys. zł. W tym dotacje na zadania inwestycyjne wyniosły 47.390 tys. zł.

3. Nieuprawnione jest twierdzenie Wnioskodawcy o incydentalnym i czasowym charakterze mechanizmu wpłat województw do budżetu państwa. Taka dyrektywa nie wynika

z przepisów Konstytucji, ani wprost, ani też nie została wywiedziona z bogatego orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego. Przeciwnie, Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 25 lipca 2006 r. w sprawie K 30/04 potwierdził możliwość stałego charakteru wpłat wyrównawczo-korekcyjnych, którą zawarł w stwierdzeniu, że „Nie jest jednak wykluczone ich istnienie jako elementu systemu.”.

System wpłat jest między innymi wynikiem zwiększenia źródeł dochodów własnych samorządów, w szczególności z tytułu udziału we wpływach z podatków PIT i CIT, oraz dysproporcji w dochodach poszczególnych samorządów. Dysproporcje w dochodach poszczególnych jednostek terytorialnych są uwarunkowane przyczynami naturalnymi, historycznymi, ekonomicznymi o charakterze regionalnym, jak i globalnym. Nie można prawem „zadekretować” ich idealnego wyrównania u źródeł, podobnie, jak koniunktury w gospodarce. Kompetencją ustawodawcy jest ustalanie ram prawnych podziału dochodów między państwo a samorząd terytorialny, co bardzo wyraźnie podkreślił Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 31 stycznia 2013 r., sygn. K 14/11. Należy podkreślić, że dochody własne jednostek samorządu terytorialnego zostały zwiększone w sposób trwały, bez ograniczenia czasowego, a zatem instytucja wpłat, dokonywanych przez jednostki samorządu terytorialnego do budżetu państwa, nie może mieć charakteru czasowego. Należy zwrócić uwagę na fakt, że w przypadku gdy, poziom dochodów poszczególnych jednostek samorządu terytorialnego zostanie wyrównany, wówczas nie zaistnieją przesłanki do uruchomienia systemu wpłat i kwestionowany przez Wnioskodawcę system przestanie działać niejako samoistnie. Można więc stwierdzić, że istniejący system jest elastyczny, bowiem zmienia się w zależności od sytuacji dochodowej poszczególnych jednostek samorządu terytorialnego.

Pogląd Wnioskodawcy o incydentalnym i czasowym charakterze mechanizmu wpłat województw do budżetu państwa przeczy, publicznie i wielokrotnie deklarowanemu przez Marszałka Województwa Mazowieckiego stanowisku, że Województwo Mazowieckie nie jest przeciwne mechanizmowi wpłat, lecz oczekuje takich zmian w przepisach, które spowodują ograniczenie wysokości tych wpłat.

4. Nie można zgodzić się z zaprezentowaną przez Marszałka Województwa Mazowieckiego próbą podważenia faktu, że ciężar finansowy wyrównywania różnic w dochodach województw ponosi przede wszystkim budżet państwa, z którego pochodzi część wyrównawcza subwencji ogólnej dla województw.

Należy zauważyć, że dane powołane przez Województwo Mazowieckie, które zmierzają do pokazania niewspółmiernie wysokiego obciążenia budżetu Województwa z tytułu wpłaty do budżetu państwa w relacji do dochodów podatkowych w stosunku do analogicznego obciążenia budżetu państwa subwencją wyrównawczą dla województw, pomijają całkowicie różnice w charakterze dochodów i wydatków, jakie istnieją między budżetem państwa a budżetem Województwa. W szczególności dotyczy to kategorii dochodów podatkowych użytej przez Województwo jako podstawy odniesienia dla kwoty wpłaty Województwa

Mazowieckiego oraz kwoty subwencji wyrównawczej dla województw z budżetu państwa. Należy zaznaczyć, że dochody podatkowe są dla budżetu państwa dochodem o charakterze bezwzględnie dominującym, a ich udział w dochodach ogółem kształtuje się na poziomie blisko 90%. Natomiast dla Województwa Mazowieckiego dochody podatkowe, jakkolwiek istotne, mają relatywnie jednak mniejsze znaczenie w strukturze dochodów (ok. 60%). Województwo poza dochodami podatkowymi, dysponuje innymi dochodami własnymi, w tym dochodami majątkowymi, a także środkami pochodzącymi z transferów z budżetu państwa w postaci m.in. subwencji ogólnej. Zupełnie odmienna jest specyfika (a w znaczącej części również funkcje) dochodów i wydatków budżetu państwa od budżetu usytuowanej w nim jednostki samorządu terytorialnego, działającej z woli ustawodawcy tego państwa. Z tego względu, odnoszenie kwoty wpłaty Województwa oraz kwoty subwencji wyrównawczej dla województw z budżetu państwa do tej samej kategorii dochodów podatkowych jest fundamentalnym błędem metodologicznym. Wnioskowanie na podstawie, nieodpowiednio dobranych przez Województwo założeń i próby uogólniania uzyskanych wyników, są niewłaściwe.

Dokonane porównanie pomija także zasadnicze różnice pomiędzy zadaniami finansowanymi z budżetu państwa oraz z budżetu Województwa Mazowieckiego. Z budżetu centralnego finansowane są np. zadania z zakresu obronności i bezpieczeństwa państwa, liczne transfery w ramach systemu ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych, jak również wpłaty środków własnych (tzw. składka) do budżetu Unii Europejskiej wraz z zapewnieniem płynności obsługi wkładu Wspólnoty przypadającego Rzeczypospolitej, jako państwu członkowskiemu.

5. Odnosząc się do dokonanego przez Województwo Mazowieckie porównania w zakresie struktury dochodów podatkowych budżetu Województwa i budżetu państwa, którego celem było wykazanie uzależnienia sytuacji finansowej Województwa od wpływów z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych (CIT) i jednocześnie pokazanie relatywnie mniejszego wpływu CIT na sytuację budżetu państwa – należy zaznaczyć, iż dochody budżetów poszczególnych jednostek sektora finansów publicznych są dostosowane do zakresu realizowanych przez nie zadań publicznych. Zadania województw jako jednostek samorządu terytorialnego służą zaspokojeniu potrzeb społeczności regionalnych. Państwo natomiast prowadzi działalność w szerszej skali, spełniając m.in. różne funkcje społeczno-gospodarcze, zapewniając bezpieczeństwo wewnętrzne i zewnętrzne. Różnorodność zadań i funkcji determinuje zatem potrzebę zapewnienia adekwatnego poziomu dochodów i właściwej ich struktury. Zauważenia wymaga jednak, że w strukturze dochodów podatkowych budżetu państwa zasadnicze znaczenie spełnia podatek VAT (ok. 50%). Istnieje zatem pewna analogia między istotnością CIT w budżecie Województwa a VAT w budżecie państwa, z którego wpływy są także wrażliwe na zmiany koniunktury. Za nieprawdziwą należy uznać zatem tezę prezentowaną w piśmie procesowym, iż budżet państwa, w przypadku znacznego ubytku dochodów z tytułu CIT spowodowanego wahaniami koniunktury jest w stanie skompensować wzrostem dochodów z innego tytułu.

Należy zauważyć, że zgodności kierunku zmian dochodów z CIT w Województwie Mazowieckim ze zmianą dochodów z CIT do budżetu państwa, nie można oceniać na podstawie jednego roku budżetowego. Dochody z tytułu podatku CIT powinny być analizowane w średnim i długim okresie, a nie w jednym roku budżetowym (2012 r.), jak przedstawił to Wnioskodawca. Podkreślenia wymaga, że wysokość wpływów Województwa z CIT zależy od aktywności gospodarczej w skali województwa. Wskaźniki dla całej gospodarki, obrazujące wpływ koniunktury gospodarczej na dochody budżetowe z tytułu podatków dochodowych, nie zawsze muszą przekładać się na zmianę dochodów poszczególnych województw. Województwo Mazowieckie może odgrywać ważną rolę w pobudzaniu regionalnej przedsiębiorczości oraz mobilizowaniu zasobów i kompetencji w skali swojego terytorium, by wspierać gospodarczy rozwój Województwa i przeciwdziałać spadkowi wpływów z CIT.

W tym miejscu warto też zauważyć, że województwo już po zakończeniu danego roku budżetowego posiada informacje o wysokości zrealizowanych dochodów budżetowych, od wielkości których uzależniona jest wysokość wpłat. Województwo z prawie rocznym wyprzedzeniem ma możliwość podjęcia działań pozwalających na wykonanie zobowiązań wobec budżetu państwa. O wielkości kwoty wpłaty do budżetu państwa w następnym roku budżetowym, informuje również Minister Finansów, na podstawie art. 33 ust. 1 pkt 1 ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w terminie do dnia 15 października roku poprzedzającego rok budżetowy. Zatem na etapie konstruowania budżetu Zarząd Województwa Mazowieckiego zna wysokość wpłat do budżetu państwa i może przygotować się do wykonania tego obowiązku.

Nieprawidłowe są także wyliczenia zawarte na stronie 9 pisma procesowego, dotyczące wzrostu dochodów budżetu państwa z tytułu CIT. W roku 2011 dochody budżetu państwa z tytułu podatku CIT wyniosły 24.861.922 tys. zł, zaś w 2012 r. - 25.145.736 tys. zł. Oznacza to wzrost o 283.814 tys. zł, tj. 1,14%, a nie jak wskazano w piśmie o 15,51%.

6. Nie można zgodzić się z zarzutami wobec Ministra Finansów, iż *„niejednokrotnie działania władz samorządu, które mogłyby przyczynić się do zwiększenia dochodów podatkowych regionu są niwelowane trudnymi do przewidzenia działaniami ze strony Ministra Finansów – w szczególności wydawaniem rozporządzeń w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od niektórych rodzajów dochodów (przychodów) podatników podatku dochodowego od osób prawnych i podatku dochodowego od osób fizycznych“* oraz że *„województwo nie jest nawet powiadamiane o przewidywanych skutkach finansowych podejmowanych na szczeblu rządowym decyzji“* i przywołaniem w kontekście powyższych zarzutów rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 28 lutego 2011 r. w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od niektórych rodzajów dochodów (przychodów) podatników podatku dochodowego od osób prawnych i podatku dochodowego od osób fizycznych (Dz.U. Nr 52, poz. 267).

Zwrócić należy uwagę, iż ubytek dochodów budżetu państwa, czy też budżetów jednostek samorządu terytorialnego miał w tym konkretnym przypadku charakter wyłącznie potencjalny. Mianowicie dochody, których dotyczyło zaniechanie poboru, wynikające z powyższego rozporządzenia, w ogóle by nie wystąpiły, gdyby do Turnieju UEFA nie doszło, a niebezpieczeństwo takie, z uwagi na postanowienia Umowy w sprawie organizacji turnieju finałowego Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA 2010/12, wiązało się z niewydaniem takiego rozporządzenia.

Należy przy tym zauważyć, iż wszystkie wydawane przez Ministra Finansów w ostatnich latach rozporządzenia w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego konsultowane były z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego. W uzasadnieniu do każdego z rozporządzeń określone zostały także skutki budżetowe, jakie wiązać się będą z wejściem w życie takiego rozporządzenia. W tym kontekście nie można mówić o pozbawieniu dochodów jednostek samorządu terytorialnego.

W kontekście zatem wydawanych przez Ministra Finansów rozporządzeń w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego, za nietrafny uznać należy zarzut, iż *„województwo nie jest nawet powiadamiane o przewidywanych skutkach finansowych podejmowanych na szczeblu rządowym decyzji“*.

Wnioskodawca nie zauważa, że wprowadzone były również regulacje, które przyczyniły się do zwiększenia dochodów jednostek samorządu terytorialnego z tytułu udziału we wpływach z podatku CIT, np. ustawa z dnia 25 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 115, poz. 966), na podstawie której zwiększony został udział województw we wpływach z podatku CIT z 14% do 14,75%.

W związku ze zwiększeniem od dnia 1 stycznia 2010 r. udziału województw we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych (CIT) z 14,% do 14,75% dochody województw z tego tytułu uległy zwiększeniu, tj.:

- 1) w 2010 r. przy 14% udziale województw we wpływach z CIT dochody województw ogółem z tego podatku wyniosłyby - 3.766.389 tys. zł, a przy udziale 14,75% wyniosły 3.968.160 tys. zł. W tym dochody Województwa Mazowieckiego wyniosłyby odpowiednio 1.220.771 tys. zł i 1.286.170 tys. zł;
- 2) w 2011 r. przy 14% udziale województw we wpływach z CIT dochody województw ogółem z tego podatku wyniosłyby – 4.212.130 tys. zł, a przy udziale 14,75% wyniosły 4.437.780 tys. zł. W tym dochody Województwa Mazowieckiego wyniosłyby odpowiednio 1.300.104 tys. zł i 1.369.752 tys. zł.

W 2010 r. wzrost dochodów wszystkich województw z tytułu zwiększonego udziału we wpływach z CIT wyniósł – 201.771 tys. zł, w tym wzrost dochodów Województwa Mazowieckiego wyniósł 65.399 tys. zł, co stanowi 32,4% wzrostu dochodów dla wszystkich województw, natomiast w roku 2011 r. wzrost dochodów wszystkich województw z tytułu zwiększonego udziału we wpływach z CIT wyniósł – 225.650 tys. zł, w tym wzrost

dochodów Województwa Mazowieckiego wyniósł – 69.648 tys. zł, co stanowi 30,9% wzrostu dochodów dla wszystkich województw.

Dochody z tytułu udziału we wpływach z podatku CIT na 1 mieszkańca wszystkich województw oraz w Województwie Mazowieckim w latach 2010-2012 prezentuje poniższa tabela:

	2010 r.	2011 r.	2012 r.
1	2	3	4
Województwa	103,9	115,2	113,8
Województwo Mazowieckie	245,3	259,1	254,3

Z powyższego wynika, że dochody Województwa Mazowieckiego na 1 mieszkańca były wyższe od średnich dochodów województw z omawianego tytułu o 136,1% w 2010 r., o 124,9% 2011 r. oraz o 123,5% w 2012 r.

W latach 2010-2011 Województwo Mazowieckie otrzymało z tytułu zwiększonego udziału we wpływach z podatku CIT i części regionalnej subwencji ogólnej dodatkowe środki w łącznej wysokości 84 mln zł (po zmniejszeniu o dokonane wpłaty do budżetu państwa).

Z powyższego wynika, że wejście w życie ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r., której art. 6 kwestionuje wnioskodawca spowodowało – wbrew twierdzeniom Marszałka Województwa Mazowieckiego - rzeczywisty, a nie fikcyjny wzrost dochodów z tytułu udziałów we wpływach z podatku CIT i części regionalnej subwencji ogólnej.

Rozwiązanie przewidziane w art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw, było zabiegiem technicznym, który umożliwił aby dochody skierowane do województw były adekwatne do zadań związanych z finansowaniem regionalnych kolejowych przewozów pasażerskich realizowanych przez poszczególne województwa. W innym przypadku niektóre województwa, np. Województwo Mazowieckie, otrzymałyby dochody wyższe od niezbędnych, natomiast w części województw zwiększony udział we wpływach z podatku CIT nie zapewniłby wystarczających środków na przejęte zadanie.

7. Nie można zgodzić się z argumentami, podnoszonymi przez Wnioskodawcę, jakoby Województwo Mazowieckie odczuwało wyłącznie negatywne następstwa znacznej ilości osób korzystających z infrastruktury samorządowej. Nie ulega wątpliwości, że duża liczba osób, przebywających na terenie Województwa, które równocześnie nie deklarują obszaru tego województwa jako miejsca swego zamieszkania, a zatem, poprzez płacone podatki, nie finansują rozwoju tej infrastruktury, powoduje zwiększone wydatki z budżetu w tym zakresie. Wnioskodawca nie zauważa jednak, że wpływa to przede wszystkim na wysoki poziom dochodów. Na terenie Województwa Mazowieckiego mają siedziby liczne podmioty

gospodarcze, a dochody z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych przypadają jednostkom samorządu terytorialnego, co do zasady, według miejsca siedziby podatnika. W związku z tym tworzone są nowe miejsca pracy – co powoduje dodatkowy napływ do budżetu województwa środków pochodzących z podatków. Ewentualne wydatki są więc rekompensowane większymi wpływami do budżetu.

8. Nie można zgodzić się z zaprezentowaną przez Województwo Mazowieckie próbą podważenia stanowiska Ministra Finansów o braku zależności pomiędzy wysokością i tempem wzrostu zadłużenia Województwa Mazowieckiego w poszczególnych latach, a wysokością wpłat do budżetu państwa z przeznaczeniem na część regionalną subwencji ogólnej dla województw.

W argumentacji Wnioskodawcy brak jest konekwencji, gdyż z jednej strony twierdzi, że w związku ze wzrostem wpłat do budżetu państwa zmuszony był do zaciągnięcia kredytu w wysokości 260 mln zł, a z drugiej strony przyznaje, iż środki te zostały wykorzystane na realizację zaplanowanych zadań inwestycyjnych.

Ponadto, nie zostały poparte stosownymi danymi twierdzenia Wnioskodawcy, że gdyby nie obowiązek dokonywania wpłat, Województwo z całą pewnością byłoby w stanie sfinansować inwestycje z „dochodów do dyspozycji”.

Trzeba również zwrócić uwagę na fakt, iż w najbardziej dramatycznym finansowo – zdaniem Wnioskodawcy – roku 2010, gdzie kwota wpłaty na przestrzeni lat 2007-2012 była najwyższa, deficyt znacząco zmniejszył się, przy stosunkowo niezmiennym poziomie zadłużenia. Wskazuje to zatem na podkreślony w piśmie Ministra Finansów z dnia 9 grudnia 2013r. brak zależności pomiędzy tempem wzrostu zadłużenia a wysokością wpłat. Nieprawidłowości takiego rozumowania Wnioskodawca nie zdołał wykazać w przedłożonym piśmie procesowym z dnia 11 lutego 2014 r.

Należy podkreślić, że w wyniku reformy samorządowej w roku 1998 przekazano jednostkom samorządu terytorialnego zadania publiczne wraz ze środkami finansowymi na ich realizację. Samorządy nie przejęły jednak kosztów obsługi długu publicznego, który wynikał z finansowania tych zadań w przeszłości. Cały ciężar obsługi tego długu pozostał w budżecie państwa. Mimo, że województwa rozpoczęły swoje funkcjonowanie bez zadłużenia, to według danych za III kwartał 2013 r., zobowiązania Województwa Mazowieckiego wynosiły 1.263.232 tys. zł.

9. W piśmie procesowym z dnia 11 lutego 2014 r. Marszałek Województwa Mazowieckiego dokonał nie tylko wybiórczej analizy stanowiska Ministra Finansów, przedstawionego w piśmie z dnia 9 grudnia 2013 r., ale również przypisał Ministrowi Finansów stwierdzenia, których nie ma w piśmie z dnia 9 grudnia 2013 r.

Na str. 11 w pkt 4 Marszałek Województwa Mazowieckiego napisał: „4) „Pozostałe dochody własne, którymi – poza dochodami z CIT – dysponuje województwo, są wystarczające aby zapewnić realizację zadań publicznych); Minister Finansów wymienia (str.8):“ Tymczasem, ani na str. 8, ani w całym piśmie Ministra Finansów nie ma cytowanego fragmentu. Świadczy to o wybiórczym przygotowaniu materiałów w celu udowodnienia tez stawianych w piśmie procesowym i wniosku Województwa Mazowieckiego. Pragnę przypomnieć, że na str. 8 pisma z dnia 9 grudnia 2013 r. wyjaśniono, że samorzady województw osiągają dochody również z innych źródeł niż udziały we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych (CIT). Do tych dochodów, wymienionych w art. 6 ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, zalicza się również 5% dochodów uzyskiwanych w związku z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej. Jednakże Minister Finansów nie twierdził, że dochody z tego pojedynczego źródła są wystarczające, aby zapewnić realizację zadań publicznych.

10. Dochody z tytułu udziałów we wpływach z podatków PIT i CIT stanowią najważniejsze źródła dochodów własnych. Wpływają do budżetów województw w każdym miesiącu, mimo że w różnych wysokościach, czyli systematycznie zasilają budżety województw samorządowych. W tym znaczeniu należy mówić o ich regularności. Wnioskodawca wskazuje natomiast na wydajność tych źródeł dochodowych, co niewątpliwie jest innym zagadnieniem niż systematyczność wpływów. Zróżnicowanie wielkości wpływów podatkowych w poszczególnych latach, a nawet miesiącach, zostało również omówione w stanowisku Ministra Finansów, w którym wskazano na powiązania tych dochodów z koniunkturą gospodarczą.

11. Nie do zaakceptowania jest sposób prezentacji danych przedstawionych w piśmie procesowym z dnia 11 lutego 2014 r. w zakresie dochodów na jednego mieszkańca województwa. Nawet sam autor pisma przyznaje, że dane przedstawione w tabeli na str. 15 nie odzwierciedlają stanu faktycznego, gdyż „*kalkulacja wpłat na 2011 rok przeprowadzona według obowiązującego algorytmu, bez uwzględnienia jednorazowej ulgi*“. Inaczej mówiąc, Wnioskodawca przygotowując dane nie uwzględnił obniżenia kwoty wpłat Województwa Mazowieckiego na rok 2011.

Mając powyższe na uwadze, w imieniu Ministra Finansów podtrzymuję stanowisko zawarte w piśmie z dnia 9 grudnia 2013 r. Nr ST4/034/977/OWO/13/RWPD-121017/RD-1276.

*W załączeniu:
- 4 odpisy niniejszego pisma*

Z poważaniem,

Z. u. w. o. d. Anna Ministra Finansów
HANNA KREPARZ STANU

Hanna Mańczuk